
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2015)0308

Investiții pentru locuri de muncă și creștere economică: promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în UE

Rezoluția Parlamentului European din 9 septembrie 2015 referitoare la „Investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică: promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în Uniunea Europeană” (2014/2245(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere cel de al șaselea raport al Comisiei privind coeziunea economică, socială și teritorială din 23 iulie 2014, intitulat „Investiții pentru locuri de muncă și creștere: promovarea dezvoltării și a bunei guvernante în regiunile și orașele UE” (în continuare, „al șaselea raport privind coeziunea”),
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 4, articolul 162, articolele 174-178 și articolul 349,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (denumit în continuare „Regulamentul privind dispozițiile comune”)¹,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul Social European și de abrogare a

---

¹ JO L 347, 20.12.2013, p. 320.

² JO L 347, 20.12.2013, p. 289.

Regulamentului (CE) nr. 1081/2006¹,

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1302/2013 Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) în ceea ce privește clarificarea, simplificarea și îmbunătățirea constituirii și funcționării unor astfel de grupări³,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1300/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1084/2006⁴,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020⁵,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului⁶,
- având în vedere „Agenda teritorială a Uniunii Europene 2020: Spre o Europă inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, compusă din regiuni diverse”, adoptată la reuniunea informală a miniștrilor responsabili de amenajarea teritoriului și dezvoltarea teritorială, desfășurată la 19 mai 2011, la Gödöllő, Ungaria,
- având în vedere al optulea raport privind progresele înregistrate în privința coeziunii economice, sociale și teritoriale intitulat „Dimensiunea urbană și regională a crizei” din 26 iunie 2013,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 ianuarie 2014 referitoare la tema „specializarea inteligentă: crearea unei rețele a centrelor de excelență pentru o politică de coeziune eficientă”⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 ianuarie 2014 referitoare la gradul de pregătire a statelor membre ale UE pentru începerea la timp și în mod eficace a noii perioade de programare pentru politica de coeziune⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 februarie 2014 referitoare la cel de al 7-lea și cel de

---

¹ JO L 347, 20.12.2013, p. 470.

² JO L 347, 20.12.2013, p. 259.

³ JO L 347, 20.12.2013, p. 303.

⁴ JO L 347, 20.12.2013, p. 281.

⁵ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁶ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

⁷ Texte adoptate, P7_TA(2014)0002.

⁸ Texte adoptate, P7_TA(2014)0015.

al 8-lea raport intermediar al Comisiei privind politica de coeziune a UE și raportul strategic 2013 privind implementarea programului 2007-2013¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 26 februarie 2014 referitoare la dezvoltarea optimă a potențialului regiunilor ultraperiferice prin crearea de sinergii între fondurile structurale și alte programe ale Uniunii Europene²,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 noiembrie 2014 referitoare la demararea cu întârziere a politicii de coeziune în perioada 2014-2020³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2011 intitulată „Un cadru pentru noua generație de instrumente financiare inovatoare - platformele de capital propriu și platformele de datorie ale UE (COM(2011)0662),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2014 intitulată „Un Plan de investiții pentru Europa” (COM(2014)0903),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 ianuarie 2015 intitulată „Utilizarea optimă a flexibilității în cadrul normelor prevăzute de Pactul de stabilitate și de creștere” (COM(2015)0012),
- având în vedere Raportul special al Curții de Conturi Europene intitulat „Instrumentele financiare cofinanțate din Fondul european de dezvoltare regională în vederea sprijinirii IMM-urilor” (Raportul special nr. 2/2012),
- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la cel de al șaselea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială: investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, adoptat de Consiliul Afaceri Generale (Coeziune) la 19 noiembrie 2014,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 3 decembrie 2014 referitor la al șaselea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială⁴,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 ianuarie 2015 privind „Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Al șaselea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială: investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică”⁵,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 martie 2015 referitoare la tabloul de bord 2015 privind justiția în UE (COM(2015)0116),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 ianuarie 2015 intitulată „Proiectul de buget rectificativ nr. 2 la bugetul general 2015” (COM(2015)0016),
- având în vedere Raportul anual pe 2013 privind protejarea intereselor financiare ale UE

---

¹ Texte adoptate, P7_TA(2014)0132.

² Texte adoptate, P7_TA(2014)0133.

³ Texte adoptate, P8_TA(2014)0068.

⁴ JO C 19, 21.1.2015, p. 9.

⁵ JO C 242, 23.7.2015, p. 43.

- combaterea fraudei,
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru cultură și educație și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0173/2015),
- A. întrucât rolul determinant al politicii de coeziune a UE în ceea ce privește reducerea disparităților regionale, promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale între regiunile statelor membre și sprijinirea creării de locuri de muncă este incontestabil; întrucât politica de coeziune reprezintă principalul instrument de investiții în economia reală la nivelul întregii Uniuni și un instrument consacrat de creștere și de creare de locuri de muncă în UE, dispunând până în 2020 de un buget care depășește 350 de miliarde EUR; întrucât, în timpul crizei economice, politica de coeziune ar trebui să fie instrumentul fundamental pentru menținerea nivelului de investiții în diferitele state membre; întrucât, în unele state membre, această politică reprezintă sursa principală de investiții publice; întrucât natura concretă și vizibilă a politicii de coeziune a fost confirmată de multe metode de evaluare diferite;
- B. întrucât, conform celor mai recente cifre din 2013, șomajul pe termen lung în Uniune se situează la unul dintre cele mai ridicate niveluri din istorie, fiind de 5,1 % din forța de muncă; întrucât șomajul pe termen lung are consecințe majore pentru indivizi pe parcursul întregii vieți și se poate transforma în șomaj structural, mai ales în regiunile periferice;
- C. întrucât recent s-a înregistrat o reducere cu 15 % în termeni reali a investițiilor publice din Uniune și întrucât multe regiuni, în special cele care se confruntă cu dificultăți demografice, nu au putut să contribuie în mod adecvat la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020, în special a obiectivului principal privind atingerea unei rate a ocupării forței de muncă de 75 % până în 2020, a obiectivului de eliminare a sărăciei pentru 20 de milioane de oameni și a obiectivului de limitare a abandonului școlar timpuriu;
- D. întrucât este justificabil că obiectivele politicii de coeziune au evoluat în timp, ca reacție la noile provocări cu care se confruntă Uniunea, iar politica însăși a căpătat o legătură mai strânsă cu agenda politică globală a UE; întrucât, cu toate acestea, rolul original al politicii de coeziune, și anume îmbunătățirea coeziunii economice, sociale și teritoriale în toate regiunile UE, în special în regiunile mai puțin dezvoltate și mai defavorizate, ar trebui consolidat; întrucât politica de coeziune nu ar trebui privită ca un simplu instrument pentru a atinge obiectivele Strategiei Europa 2020 și ale altor strategii ale UE în materie de dezvoltare, ci și ca o politică de investiții în teritoriu;
- E. întrucât, potrivit celui de-al șaselea raport privind coeziunea, criza economică a avut un efect negativ asupra tendinței pe termen lung de reducere a disparităților între regiuni și, în ciuda unor tendințe pozitive, la începutul noii perioade de programare diferențele între regiuni foarte felurite rămân mari;
- F. întrucât, printr-o concentrare tematică, resursele politicii de coeziune sunt orientate spre un număr limitat de obiective strategice ce au potențialul de a consolida creșterea

economică, crearea de locuri de muncă, incluziunea socială, protecția mediului și atenuarea schimbărilor climatice;

- G. întrucât în lipsa unei bune guvernante nu se pot obține rate mari ale creșterii și convergenței economice regionale; întrucât este necesară o implicare mai bună a tuturor partenerilor de la nivel național, regional și local, respectând principiile guvernantei pe mai multe niveluri, cu participarea partenerilor sociali și a organizațiilor societății civile;
- H. întrucât acordurile de parteneriat și programele operaționale reprezintă instrumente strategice cu rolul de a orienta investițiile în statele membre și în regiuni, prevăzute la articolele 14, 16 și 29 din Regulamentul privind dispozițiile comune, împreună cu un calendar de propunere și adoptare, conform căruia acordurile de parteneriat ar fi trebuit adoptate până la sfârșitul lunii august 2014, iar programele operaționale până cel târziu la sfârșitul lunii ianuarie 2015;
- I. întrucât Consiliul informal care s-a reunit la Gödöllő în Ungaria în 2011 a solicitat președințiilor succesive ale Consiliului din 2015 și 2016 să evalueze și să analizeze dacă Agenda teritorială a Uniunii Europene 2020 ar trebui să fie revizuită, ținând seama de modalitatea în care funcționează în practică, iar apoi să realizeze eventual o asemenea revizuire;
- J. întrucât, potrivit articolului 175 din TFUE, statele membre își conduc politicile economice și le coordonează în vederea realizării obiectivelor de dezvoltare armonioasă și consolidare a coeziunii lor economice, sociale și teritoriale și întrucât, prin urmare, și Planul de investiții pentru Europa va contribui la atingerea acestor obiective,

Realizări și provocări ale politicii de coeziune în contextul crizei economice și financiare (perioada de programare 2007-2013)

1. subliniază faptul că politica de coeziune este principalul instrument al Uniunii Europene, care vizează reducerea disparităților economice, sociale și teritoriale în regiunile europene, stimulând competitivitatea acestora, combătând schimbările climatice și dependența energetică, contribuind, în același timp, la atingerea obiectivelor strategiei Europa 2020; subliniază faptul că, în ciuda dificultăților întâmpinate de unele state membre și regiuni în a le cofinanța, investițiile din cadrul politicii de coeziune au atenuat în mod semnificativ efectele negative ale crizei economice și financiare și au contribuit la asigurarea stabilității în cadrul regiunilor prin asigurarea fluxurilor de finanțare într-o perioadă în care investițiile naționale și regionale publice și private au scăzut brusc; subliniază faptul că fondurile politicii de coeziune au echivalat cu 21 % din investițiile publice în întreaga Uniune și 57 % în țările beneficiare ale fondurilor de coeziune în ansamblu;
2. subliniază că politica de coeziune și-a demonstrat capacitatea de a reacționa rapid, cu măsuri flexibile, pentru a contracara deficitul în materie de investiții în cazul statelor membre și al regiunilor, de exemplu prin reducerea cofinanțării naționale și furnizarea unor plăți în avans suplimentare, precum și prin redirectionarea a 13% din finanțările totale (45 de miliarde EUR) pentru sprijinirea activității economice și a ocupării forței de muncă cu efecte directe; prin urmare, consideră că este esențial să se efectueze o revizuire substanțială și aprofundată pe termen mediu a obiectivelor și a nivelurilor de finanțare în conformitate cu evoluția situației socio-economice din statele membre sau

din anumite regiuni ale acestora;

3. subliniază că Tratatul privind Uniunea Europeană include obiectivul de promovare a coeziunii economice, sociale și teritoriale, precum și a solidarității între statele membre (articolul 3 din TUE).
4. salută reforma recentă a politicii de coeziune, care vizează soluționarea acestor provocări, pe baza unui cadru strategic coerent pentru 2014-2020, cu obiective și stimulente clare pentru toate programele operaționale; solicită tuturor actorilor, în special principalelor autorități implicate, să asigure eficacitatea și eficiența punerii în aplicare a noului cadru legislativ pentru politica de coeziune prin accentul puternic pus pe obținerea de performanțe și rezultate mai bune; invită toți actorii implicați să creeze mecanisme funcționale de guvernare pe mai multe niveluri și de coordonare pentru a asigura consecvența între programe, sprijinul pentru strategia 2020 și recomandările specifice fiecărei țări;
5. subliniază că existența unui mediu fiscal și economic stabil (ca și a unui mediu instituțional, administrativ și de reglementare eficient) este de importanță crucială pentru eficacitatea politicii de coeziune, dar nu trebuie să submineze realizarea obiectivelor și țelurilor sale; reamintește, în această privință, că suspendarea plăților prevăzute la articolul 23 din Regulamentul privind dispozițiile comune ar putea submina capacitatea autorităților naționale, regionale și locale de a planifica în mod eficace și de a utiliza fondurile structurale și de investiții europene (FESI) pe perioada 2014-2020; subliniază că, pentru a atinge atât obiectivele politicii de coeziune, cât și obiectivele Strategiei Europa 2020, politica trebuie aliniată îndeaproape la politicile sectoriale și trebuie realizate sinergii cu alte mecanisme de investiții ale UE; totuși, reamintește că, în conformitate cu articolul 175 din TFUE, toate politicile economice urmăresc atingerea obiectivelor coeziunii economice, sociale și teritoriale;
6. subliniază faptul că întărirea capacității administrative pentru programare, punere în aplicare și evaluare în statele membre este de importanță crucială pentru a obține performanțe bune și a realiza la timp obiectivele politicii de coeziune;
7. subliniază că, deși politica de coeziune a atenuat impactul crizei, decalajele dintre regiuni rămân mari, iar obiectivul politicii de coeziune de a reduce disparitățile economice, sociale și teritoriale, oferind un sprijin special regiunilor mai puțin dezvoltate, încă nu a fost atins peste tot;
8. subliniază faptul că, în pofida crizei și a faptului că fondurile locale au fost supuse unor mari presiuni, autoritățile locale și regionale au trebuit să continue să satisfacă cerințele cetățenilor referitoare la servicii publice mai accesibile și de calitate superioară;
9. subliniază importanța reindustrializării Uniunii Europene pentru a garanta că producția industrială reprezintă o cotă de cel puțin 20% din PIB-ului statelor membre până în 2020; reamintește, prin urmare, cât este de important să se sprijine și să se consolideze proactiv principiile competitivității, sustenabilității și fiabilității în materie de reglementare pentru a promova locurile de muncă și creșterea economică în Europa;

Probleme legate de punerea în aplicare și de plăți

10. își exprimă deosebita preocupare cu privire la întârzierile structurale semnificative

înregistrate la începutul perioadelor de programare ale politicii de coeziune, care au rezultat în urma întârzierii adoptării programelor operaționale, inclusiv pentru procedura de raportare; ia act de faptul că această întârziere poate crește presiunea exercitată asupra plăților, în special în 2017 și 2018, lucru care va crea noi probleme în contextul situației regretabile a plăților restante, care se ridică la circa 25 de miliarde de EUR pentru perioada de programare 2007-2013; ia act de faptul că deși, atunci când e privită într-un context mai larg, situația din domeniul coeziunii este mai bună decât cea din domeniul dezvoltării rurale și al pescuitului, rămân preocupări legate de faptul că, în cazul mai multor state membre, un număr important de programe încă nu au fost adoptate; subliniază faptul că aceste întârzieri pot submina credibilitatea, eficacitatea și caracterul sustenabil al politicii de coeziune și al bugetului UE, amenințând capacitatea autorităților naționale, regionale și locale de a finaliza punerea în aplicare a perioadei de programare 2017-2013, precum și de a face planuri în mod eficace și de a pune în execuție FESI pe perioada 2014-2020; salută eforturile recente depuse de statele membre și de Comisie în acest sens, dar invită Comisia să-și folosească toate resursele pentru a se asigura că toate celelalte programe operaționale sunt adoptate fără alte întârzieri, dat fiind că revizuirea cadrului financiar multianual (CFM) care este necesară pentru utilizarea resurselor nealocate în 2014 și proiectul conex de buget rectificativ au fost deja aprobate de Parlament;

11. reamintește că problema arieratelor constante de plăți apare mai frecvent în cazul politicii de coeziune decât în orice alt domeniu de politică al UE, cu facturi neplătite în valoare de 24,8 miliarde EUR la sfârșitul anului 2014 pentru programele finanțate în perioada 2007-2013 din Fondul social european (FSE), Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune (FC), ceea ce reprezintă o creștere de 5,6 % în raport cu anul 2013; încurajează Comisia să facă uz de toate mijloacele disponibile pentru a acoperi aceste facturi neplătite; subliniază că această situație are un impact negativ în primul rând asupra beneficiarilor celor mai mici și mai vulnerabili ai politicii de coeziune, precum IMM-urile, ONG-urile și asociațiile, întrucât capacitatea acestora de a prefinanța cheltuielile este limitată;
12. salută faptul că Consiliul, Comisia și Parlamentul au ajuns la un acord privind reducerea până la sfârșitul anului a facturilor neplătite până la nivelul structural al Cadrului financiar multianual actual, în special în domeniul politicii de coeziune, astfel cum se prevede în declarația comună care însoțește acordul bugetar în 2015, și ia act de documentul Comisiei intitulat „Elemente ale unui plan de plăți care să permită readucerea pe o traiectorie sustenabilă a bugetului UE”, primit la 23 martie 2015; reamintește Comisiei angajamentul asumat cu privire la prezentarea cât mai curând posibil a unui plan de plăți, în orice caz înainte de prezentarea proiectului de buget 2016; în plus, reamintește tuturor instituțiilor de angajamentul asumat cu privire la convenirea unui astfel de plan și punerea în aplicare a acestuia începând cu 2015 și înainte de revizuirea de la jumătatea perioadei a actualului CFM;
13. subliniază faptul că revizuirea propusă a plafoanelor din cadrul CFM¹ prin care se transferă suma de 11,2 miliarde EUR în angajamente la subtotalul de la rubrica 1b de la

---

¹ Propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (COM(2015)0015, 20.1.2015).

articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind CFM și de reportarea¹ din 2014 în 2015 a 8,5 miliarde EUR în angajamente în temeiul articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul financiar determină evitarea anulării acestor credite la rubrica 1b, dar nu abordează efectiv problema subiacentă a întârzierilor legate de programare și nici nu schimbă faptul că întârzierile cronice în materie de execuție și întârzierile sistematice ale plăților pot prezenta provocări semnificative pentru beneficiarii finali;

14. subliniază faptul că plățile restante menționate în cadrul rubricii 1b a bugetului UE reprezintă, de fapt, cel mai important factor direct ce pune în pericol punerea în aplicare a politicii de coeziune, atât în perioada de programare precedentă, cât și, probabil, în cea curentă 2014-2020; reiterează faptul că impactul acestor plăți restante este resimțit intens, uneori chiar extrem, de actorii din domeniul politicii de coeziune de pe teren; solicită, prin urmare, Comisiei să elaboreze o foaie de parcurs, prevăzând un calendar specific pentru luarea de măsuri de politică concrete, eșalonate și sprijinite de mijloace bugetare special concepute, pentru a reduce și, în cele din urmă, elimina această întârziere; își exprimă speranța că în cele din urmă Consiliul va înțelege că situația este gravă și nesustenabilă și va fi pregătit să contribuie în mod activ la găsirea unei soluții stabile la această problemă; este convins că primul obiectiv al acestor măsuri ar trebui să fie ca în anul 2015 să se poată simți în mod tangibil reducerea numărului acestor plăți restante;
15. subliniază că este de importanță crucială să se înceapă punerea în aplicare a programelor operaționale imediat ce acestea sunt adoptate, pentru a maximiza rezultatele investițiilor, a potența crearea de locuri de muncă, a consolida creșterea productivității și a contribui la obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, iar Comisia și statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a urgenta adoptarea acestor programe, fără a afecta negativ calitatea lor; solicită Comisiei să analizeze, acordând în continuare mare atenție nevoii de a continua lupta împotriva fraudei, toate modalitățile posibile de eficientizare a procedurilor sale interne pentru a accelera procedurile pe baza celor două scenarii avute în vedere pentru adoptarea programelor operaționale, în vederea evitării întârzierilor suplimentare în demararea punerii în aplicare;
16. solicită Comisiei, în lumina celor de mai sus: să prezinte Parlamentului măsurile pe care le propune pentru a facilita, cât de curând posibil, punerea în aplicare a programelor operaționale, în special pentru a evita dezangajarea fondurilor în 2017, împreună cu calendarul pe care îl prevede; să explice impactul întârzierii plăților asupra începerii punerii în aplicare a noilor programe operaționale; precum și să propună soluții pentru a limita efectele negative în măsura posibilului; solicită Comisiei, de asemenea, în contextul raportului referitor la rezultatul negocierilor prevăzut la articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul privind dispozițiile comune, să analizeze posibilul impact al demarării cu întârziere a politicii de coeziune în perioada 2014-2020 asupra creșterii economice și a locurilor de muncă, precum și să prezinte recomandări pe baza învățămintelor trase;
17. consideră că CFM 2014-2020 rezultat din modificarea propusă de Comisie a Regulamentului CFM în ceea ce privește reportarea numai pentru exercițiul 2015 a creditelor nealocate în 2014 crește semnificativ riscul de dezangajare a fondurilor în 2018 în privința programelor care nu au fost adoptate în 2014 și, prin urmare, acesta nu

---

¹ Decizia Comisiei privind reportarea neautomată din 2014 în 2015 și creditele de angajament care trebuie puse din nou la dispoziție în 2015 (C(2015)0827, 11.2.2015).

încurajează folosirea completă a resurselor UE sau sprijinul efectiv pentru investițiile UE în creșterea economică și crearea de locuri de muncă; invită Comisia să propună din timp, în cadrul elaborării raportului strategic pentru 2017 prevăzut la articolul 53 din Regulamentul privind dispozițiile comune, măsuri legislative adecvate și alte măsuri pentru a evita riscul de dezangajare;

18. este îngrijorat de absorbția redusă a fondurilor în perioada de programare 2007-2013 în anumite state membre și avertizează că ar trebui abordate motivele subiacente pentru a evita reapariția aceluiași probleme în următoarea perioadă; subliniază că existența unei capacități administrative suficiente este esențială pentru punerea în aplicare efectivă și eficientă a politicii de coeziune; subliniază faptul că instabilitatea funcției publice, împreună cu slaba coordonare a politicilor poate submina buna executare a FESI și poate reprezenta o amenințare pentru gestionarea eficientă a politicii la nivel global;
19. sugerează că, pentru pregătirea următoarei perioade de programare, dispozițiile de reglementare referitoare la programare ar putea fi introduse separat și înaintea propunerilor bugetare, decuplând astfel dezbaterile pe tema conținutului și al fondurilor și acordând timp suficient pentru pregătirea riguroasă a programelor; reamintește că, în ciuda faptului că dispozițiile de reglementare sunt foarte detaliate, acestea nu reprezintă o garanție perfectă pentru statele membre și regiuni și pot fi o sursă de interpretări diferite; ia act că încă există posibilități de simplificare a dispozițiilor de reglementare;
20. invită Comisia să analizeze atent, având în vedere posibilele repercusiuni asupra creșterii și locurilor de muncă, aplicarea corecțiilor financiare sau a suspendării plăților;

Politica de coeziune în centrul unor investiții inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii 2014-2020

21. reiterează rolul original al politicii de coeziune de a promova coeziunea economică, socială și teritorială și de a reduce disparitățile de ordin regional, acordând sprijin, în special, regiunilor mai puțin dezvoltate; subliniază că, prin natura sa și prin mandatul său original, stipulat de tratat, politica contribuie în mod inerent la realizarea obiectivelor Uniunii, în special la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 de creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii, precum și a obiectivului fundamental stabilit în tratat de a consolida coeziunea teritorială;
22. salută noul Fond european pentru investiții strategice (FEIS) și potențialul său efect de levier; remarcă faptul că principalul obiectiv la FEIS ar trebui să fie garantarea coeziunii economice, sociale și teritoriale și că, prin urmare, toate regiunile UE ar trebuie să fie beneficiare ale acestuia; subliniază necesitatea de a asigura adăugarea resurselor FEIS - și, prin urmare, complementaritatea și sinergiile dintre acesta și FESI, păstrându-le, în același timp, separate din punct de vedere financiar - și, în același context, sfătuiește părțile implicate să profite de experiența câștigată în urma punerii în aplicare a planului european de redresare economică în 2008, în special în ceea ce privește investițiile inteligente;
23. solicită Comisiei și statelor membre să asigure o mai bună coordonare și coerență între toate politicile UE în materie de investiții și de dezvoltare, în special cu politica de coeziune, precum și între FESI, alte fonduri ale UE și instrumentele de finanțare naționale și regionale, pentru a asigura complementaritatea și o sinergie crescută, a evita suprapunerile și dublarea sprijinului și pentru a garanta valoarea adăugată înaltă a

finanțării UE; invită Comisia să informeze cu privire la sinergii în următoarele rapoarte privind coeziunea; sugerează ca în cursul punerii în aplicare a acestui nou plan de investiții al UE să se profite de experiența celor trei inițiative comune JEREMIE, JESSICA și JASMINE, care au permis creșterea sumelor puse la dispoziție din fondurile structurale de la 1,2 miliarde EUR între 2000 și 2006 la 8,4 miliarde EUR între 2007 și 2012; solicită efectuarea unei analize detaliate și ample în consultare cu banca Europeană de Investiții (BEI) și Fondul european de investiții (FEI);

24. subliniază că legislația din domeniul politicii de coeziune prevede utilizarea extensivă a instrumentelor financiare, în vederea dublării contribuției lor la aproximativ 25-30 de miliarde EUR în 2014-2020, prin extinderea domeniului lor de aplicare tematic și prin conferirea unei flexibilități mai mari statelor membre și regiunilor; evidențiază rolul instrumentelor financiare în mobilizarea unor investiții publice și private suplimentare pentru a remedia deficiențele de pe piață în conformitate cu strategia Europa 2020 și cu prioritățile politicii de coeziune; sprijină, în special, inițiativa de partajare a riscurilor privind IMM-urile și solicită Comisiei să depună toate eforturile pentru a asigura ușurința utilizării instrumentelor financiare și pentru a le face atrăgătoare pentru statele membre și pentru regiuni, asigurând, astfel, că dublarea contribuțiilor la instrumentele financiare se realizează pe baza meritelor proprii, iar responsabilitatea părților interesate pentru atingerea acestui obiectiv este delimitată cu claritate; subliniază nevoia de a asigura transparența, responsabilitatea și controlul instrumentelor financiare finanțate cu ajutorul fondurilor UE;
25. atenționează, totuși, că FEIS nu ar trebui să submineze coerența strategică și perspectiva pe termen lung a programării în domeniul politicii de coeziune; subliniază că ar fi contraproductiv să se redirecționeze fondurile structurale și, prin urmare, această redirecționare nu poate fi acceptată, dat fiind că s-ar periclita atât eficacitatea lor, cât și dezvoltarea regiunilor; subliniază că alocările financiare către statele membre convenite în cadrul rubricii 1b din CFM 2014-2020 nu pot fi modificate în favoarea FEIS; subliniază că înlocuirea granturilor cu împrumuturi, capital propriu sau garanții, deși prezintă anumite avantaje, trebuie să se facă cu grijă, ținând seama de disparitățile regionale și de diversitatea practicilor și experiențelor regiunilor în ceea ce privește folosirea instrumentelor financiare; subliniază că regiunile care au cea mai mare nevoie de stimulente la investiții au, în multe cazuri, capacități administrative și de absorbție reduse;
26. avertizează că flexibilitatea permisă la selectarea proiectelor pentru finanțarea din FEIS prezintă un risc de subminare a coeziunii economice, sociale și teritoriale prin canalizarea de investiții către state membre mai dezvoltate; solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape relația dintre FEIS și FESI;

Eficacitatea, eficiența și orientarea spre performanță a politicii de coeziune 2014-2020

27. subliniază importanța tuturor măsurilor îndreptate spre creșterea eficacității, a simplificării, a eficienței și a orientării spre rezultate și performanțe a politicii de coeziune care ar trebui să asigure tranziția de la criteriile privind absorbția fondurilor la calitatea cheltuielilor și valoarea adăugată ridicată a operațiunilor cofinanțate; sugerează, în acest sens, să se prezinte ajustări tehnice ale regulamentelor în cauză privind fondurile ESI;
28. salută concentrarea tematică în vederea susținerii investițiilor în creșterea inteligentă,

durabilă și favorabilă incluziunii care are obiectivul de a genera creștere și locuri de muncă, de a oferi soluții la schimbările climatice și la dependența energetică și de a reduce sărăcia și excluziunea socială, precum și axarea în mai mare măsură pe rezultatele și pe caracterul măsurabil al programelor aferente perioadei 2014-2020, ceea ce ar trebui să contribuie la continuarea creșterii eficienței și eficacității politicii de coeziune; menține, în același timp, cerința ca regiunile să beneficieze de o mai mare flexibilitate, în funcție de specificul local și regional, în special în contextul crizei economice grave, pentru a reduce diferențele în materie de dezvoltare dintre diferitele regiuni din Uniune; solicită aplicarea unei abordări teritoriale cu adevărat integrate a programelor și proiectelor vizate, care să trateze nevoile de la nivel local;

29. invită statele membre și Comisia să asigure coerența între programele naționale de reformă și programele operaționale în scopul de a aborda în mod adecvat recomandările specifice fiecărei țări și de a asigura alinierea la procedurile de guvernare economică, limitând astfel riscul reprogramării timpurii;
30. amintește, în acest context, faptul că, inițial, Parlamentul s-a opus și subliniază responsabilitatea acestuia de a fi pe deplin implicat, de a exercita control și de a monitoriza; solicită ca Comisia și Consiliul să furnizeze în timp util informații complete și transparente cu privire la criteriile referitoare la cazurile de reprogramare sau suspendare a angajamentelor sau a plăților din fondurile ESI, precum și la întreaga procedură care ar putea să declanșeze astfel de cazuri, în conformitate cu articolul 23 alineatul (15) din Regulamentul privind dispozițiile comune; subliniază că decizia de suspendare a angajamentelor sau a plăților ar trebui luată ca ultimă soluție, când toate celelalte opțiuni au fost epuizate și după evaluarea posibilelor repercusiuni asupra creșterii și locurilor de muncă, deoarece suspendarea angajamentelor sau a plăților ar putea avea consecințe grave pentru autoritățile naționale, regionale și locale, precum și pentru atingerea obiectivelor politicii de coeziune în ansamblu; consideră că obiectivul privind condiționalitatea macroeconomică ar trebui să fie realizarea unei politici de coeziune mai sustenabile și eficiente și respinge ideea ca regiunile, localitățile sau cetățenii să fie penalizați pentru decizii macroeconomice luate de guvernele naționale; atrage atenția asupra posibilității ca sarcina administrativă implicată de reprogramarea fondurilor să fie una majoră; reamintește că o propunere de reprogramare prezentată în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din respectivul regulament impune consultarea prealabilă a comitetului de monitorizare în cauză menționat la articolul 49 alineatul (3) din același regulament;
31. subliniază că neregulile au, în mare măsură, la bază cerințe și reglementări complexe; subliniază că numărul neregulilor din punerea în aplicare a programelor de coeziune ar putea fi redus prin simplificarea gestionării și a procedurilor, prin transpunerea rapidă a ultimelor directive relevante adoptate și prin consolidarea capacității administrative, în special în regiunile mai puțin dezvoltate; subliniază, prin urmare, necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă pentru beneficiari atunci când se asigură verificările necesare garantării utilizării corespunzătoare a creditelor ESI, precum și necesitatea de a întreprinde eforturi de optimizare și îmbunătățire a flexibilității sistemelor de gestionare și control, de creștere a atenției acordate evaluării riscurilor și de corectare a distribuirii responsabilităților între toate autoritățile, fără a submina însă procedurile de control consolidate tradiționale, pentru a preveni în mod mai eficient apariția neregulilor și, în consecință, pentru a evita corecțiile financiare, precum și întreruperile și suspendările plăților; este preocupat de nivelul scăzut de plată al instrumentelor financiare către beneficiari, în special având în vedere obiectivul ce

prevede folosirea mai intensă a acestor instrumente; solicită, în această privință, statelor membre, autorităților de management și altor părți interesate relevante care lucrează cu aceste instrumente financiare să folosească integral asistența tehnică furnizată prin Platforma de consiliere tehnică - instrumente financiare (FI-TAP) și prin FI-compass;

Ocuparea forței de muncă, IMM-urile, tineretul și educația

32. subliniază că fondurile ESI ar putea să aducă o contribuție semnificativă la contrabalansarea consecințelor sociale negative ale crizei, iar în vederea acestui fapt ar trebui facilitată și simplificată o abordare integratoare oferită de programele multifond, care presupune o coordonare mai eficientă a fondurilor și o mai mare flexibilitate a acestora, permițând o mai bună exploatare a sinergiilor dintre FSE și FEDR, în special; subliniază că investițiile finanțate de FSE nu pot produce rezultate optime dacă infrastructura relevantă și instituțiile corespunzătoare nu există; atrage atenția asupra faptului că fondurile ESI pot sprijini în mod eficace incluziunea socială și, prin urmare, ar trebui mobilizate pentru a ajuta la integrarea grupurilor dezavantajate și a celor vulnerabile, cum ar fi românii și persoanele cu dizabilități, precum și pentru a sprijini tranziția de la serviciile instituționale la serviciile prestate de comunități pentru copii și adulți;
33. invită Comisia să acorde o atenție deosebită situației grupurilor minoritare din întreaga Uniune, întrucât acestea se confruntă cu diferite forme de excluziune socială și există, prin urmare, șanse mai mari ca ele să fie afectate de șomajul structural; consideră că în procesul de planificare a politicilor în vederea obținerii coeziunii sociale în Uniune trebuie să se țină întotdeauna seama de integrarea minorităților;
34. subliniază rolul-cheie jucat de IMM-uri în contextul creării de locuri de muncă și evidențiază potențialul acestora de promovare a creșterii inteligente și a economiei digitale, cu emisii scăzute de dioxid de carbon; solicită crearea unui mediu de reglementare favorabil, care să ajute la crearea și funcționarea unor asemenea întreprinderi, mai ales a celor lansate de tineri și a celor din mediul rural; subliniază importanța reducerii sarcinilor birocratice impuse asupra IMM-urilor și a facilitării accesului lor la finanțare, precum și nevoia de a sprijini programele și formarea care promovează dezvoltarea abilităților antreprenoriale;
35. subliniază că IMM-urile reprezintă 99 % din numărul total de întreprinderi din UE și asigură 80 % din locurile de muncă din Uniune;
36. își exprimă îngrijorarea în legătură cu limita prea redusă stabilită de Comisie (5 milioane EUR) pentru sprijinul din FEDR acordat infrastructurilor de mici dimensiuni de turism sustenabil și cultural, care este definită, în plus, ca costuri totale și nu costuri eligibile și subliniază puternicul impact pozitiv pe care aceste proiecte îl pot avea asupra dezvoltării regionale în ceea ce privește impactul socio-economic, incluziunea socială și atractivitatea;
37. este de acord cu analiza Comisiei conform căreia prioritățile economice și sociale, în special cele axate pe creșterea economică, pe de o parte, și pe incluziunea socială, educație și dezvoltarea durabilă, pe de altă parte, ar putea fi echilibrate mai bine în anumite state membre, fiind susținute printr-un dialog semnificativ cu partenerii și părțile interesate; subliniază că o strategie clară de îmbunătățire a cadrului instituțional al statelor membre în ceea ce privește capacitatea administrativă și calitatea justiției

reprezintă un factor determinant pentru realizarea cu succes a acestor priorități;

38. subliniază importanța FES, cu Garanția pentru tineret și Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, care trebuie să susțină cât mai multe proiecte viabile prin care se creează locuri de muncă, de exemplu sub forma unor inițiative de afaceri;
39. atenționează asupra faptului că ratele alarmante ale șomajului în rândul tinerilor cresc riscul de a se pierde o întreagă generație, în special în regiunile cel mai puțin dezvoltate și în regiunile care au fost cel mai grav afectate de criză și șomaj; insistă asupra faptului că realizarea de progrese cu privire la integrarea tinerilor pe piața locurilor de muncă trebuie să rămână una dintre prioritățile principale, iar folosirea integrată a FSE, FEDR, a Fondului de coeziune și a Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor poate aduce o contribuție importantă în acest sens; consideră că în acest context ar trebui să se folosească o abordare mai bine orientată spre rezultate pentru a asigura folosirea resurselor disponibile de maniera cea mai eficientă și cea mai eficace cu putință pentru a crește astfel gradul de ocupare a forței de muncă și competitivitatea, pentru a genera creșterea veniturilor și pentru a avea efecte benefice asupra întregii economii a UE; subliniază, în acest context, rolul esențial al Garanției pentru tineret în a ajuta tinerii sub 25 de ani fie să-și găsească un loc de muncă de calitate, fie să dobândească educația, competențele și experiența necesare pentru a găsi un loc de muncă; subliniază că toate resursele necesare pentru punerea în aplicare a Garanției pentru tineret și a celorlalte măsuri incluse în aceasta trebuie puse la dispoziție cât se poate de repede; consideră că ar trebui folosiți indicatori de impact clari și ușor de înțeles prin care contribuția fondurilor UE la creștere și ocuparea forței de muncă să poată fi evaluată în mod adecvat;
40. afirmă că trebuie continuate eforturile de căutare a altor soluții pentru a îmbunătăți rezultatele obținute în ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, având în vedere că, în ciuda adoptării Regulamentului FSE și a Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, rezultatele nu au fost bune; subliniază angajamentul politic al UE privind acordarea unui ajutor imediat pentru integrarea tinerilor pe piața muncii;
41. subliniază că, din cauza schimbărilor intervenite în practicile de producție și a îmbătrânirii populației, a crescut în mod semnificativ rolul FSE și al investițiilor în adaptarea competențelor lucrătorilor; consideră cu tărie că, în acest sens, FSE ar trebui să completeze abordările naționale din statele membre; invită statele membre și Comisia să asigure utilizarea cât mai eficientă și mai eficace cu putință a resurselor disponibile, pentru a garanta capacitatea de inserție profesională a lucrătorilor, incluziunea socială și egalitatea de gen; subliniază, totodată, că programele de formare finanțate prin FSE ar trebui să fie adaptate și la nevoile antreprenorilor și personalului de la nivel de conducere pentru a asigura dezvoltarea sustenabilă a societăților, în special a IMM-urilor, care generează majoritatea oportunităților de angajare din Uniune;
42. invită statele membre și Comisia să continue, în special, să îmbunătățească și să extindă platforma EURES, ca instrument eficient de favorizare a mobilității lucrătorilor în Europa, în special a mobilității transfrontaliere, îmbunătățind cunoștințele lor privind piața muncii din Uniune, informându-i cu privire la oportunitățile de angajare și sprijinindu-i în ceea ce privește formalitățile; încurajează statele membre să dezvolte și să sprijine rețelele EURES, nu în ultimul rând deoarece lucrătorii frontaliери sunt primii expuși problemelor legate de adaptare și de recunoașterea calificărilor profesionale; ia act de faptul că, reunind serviciile publice de ocupare a forței de muncă, partenerii sociali, autoritățile locale și regionale și alte părți interesate private, aceste rețele

favorizează și sprijină mobilitatea transfrontalieră;

43. subliniază că este necesar ca generarea de locuri de muncă de calitate să fie direcționată cu ajutorul noilor tehnologii; consideră că Comisia ar trebui să asocieze reducerea șomajului cu instrumentele Agendei digitale și ale programului Orizont 2020;
44. remarcă faptul că rata abandonului școlar timpuriu rămâne foarte ridicată în Uniune și afectează rata șomajului în rândul tinerilor; subliniază că această problemă trebuie soluționată prin modernizarea sistemelor de învățământ și a programelor școlare, recurgând la asistența FSE;
45. subliniază faptul că, fără o bună cooperare între instituțiile de învățământ și actorii de pe piața muncii, va fi imposibilă reducerea nivelului ridicat al șomajului în rândul tinerilor absolvenți din UE; subliniază în special faptul că, prin predarea cunoștințelor și însușirea competențelor necesare pe piața muncii, rata de încadrare în muncă a tinerilor a crescut și diferențele sociale s-au redus;
46. subliniază importanța dimensiunii de gen a creării de locuri de muncă; invită Comisia să aloce suficiente fonduri pentru a rezolva problema șomajului în rândul femeilor; consideră că femeile ar putea beneficia de pe urma progreselor tehnologice pentru a avea un program de lucru mai flexibil și invită Comisia să investească în acest domeniu;
47. subliniază din nou necesitatea înființării unor structuri de îngrijire a copiilor mici, pentru a stimula prezența femeilor pe piața muncii și, prin urmare, invită Comisia să sprijine proiectele inovatoare în acest sens; subliniază că investițiile în infrastructura publică, precum structurile de îngrijire a copiilor, cresc șansele ca femeile să participe activ în cadrul economiei și pe piața muncii;
48. invită instituțiile UE și statele membre ca, pentru atingerea obiectivelor legate de ocuparea forței de muncă și incluziunea socială, să țină seama de nevoile femeilor care revin după concediul de maternitate, să motiveze angajatorii să recruteze femei după concediul de maternitate, să faciliteze condițiile de lucru flexibile și să promoveze educația suplimentară (pe tot parcursul vieții) pentru a le permite să își reia activitățile profesionale în bune condiții;

Guvernanța politicii

49. subliniază că politica de coeziune trebuie desfășurată în spiritul unei guvernante funcționale pe mai multe niveluri, ajutată de un angrenaj eficace pentru a răspunde cererilor publicului și ale întreprinderilor, caracterizată prin achiziții publice transparente și inovatoare, toate aceste aspecte fiind de importanță crucială pentru creșterea impactului politicii; subliniază în această privință că, în ciuda importanței deciziilor luate la nivelul UE și la nivelul statelor membre, autorităților locale și regionale le revine adesea responsabilitatea administrativă principală pentru investițiile publice, iar politica de coeziune este un instrument vital, care permite autorităților respective să joace un rol-cheie în UE; reiterează nevoia de punere în aplicare pe scară largă a principiului parteneriatului descris în Regulamentul privind dispozițiile comune și în Codul de conduită în materie de parteneriat;
50. recomandă ca resursele și cunoștințele din domeniul politicii de coeziune să fie folosite pentru a întări capacitatea administrativă a autorităților publice de o manieră

semnificativă, în special la nivel local și regional, inclusiv prin folosirea mai frecventă a noilor tehnologii și prin depunerea de eforturi pentru crearea unor proceduri mai integrate, în scopul îmbunătățirii capacității acestora de a oferi servicii de calitate pentru populație; invită Comisia să definească forme de asistență administrativă pe teme importante, cum ar fi stabilirea unor obiective pentru inițiative, evaluarea rezultatelor acestora prin folosirea unor indicatori potriviți și determinarea următorilor pași care ar trebui făcuți pentru a ajuta la instituirea unei culturi administrative bazate pe monitorizare și evaluare în întreaga UE; consideră că este important să se asigure asistență pentru autoritățile locale și regionale cu privire la instrumentele financiare inovatoare, care sunt de importanță crucială pentru creșterea resurselor și a investițiilor, precum și cu privire la achizițiile publice, care ar trebui să figureze din ce în ce mai mult drept un instrument al administrației publice pentru impulsivarea inovației și a creativității;

51. regretă faptul că Al șaselea raport privind coeziunea nu include o evaluare detaliată a realizărilor instrumentului pentru asistență tehnică JASPERS, care a furnizat statelor membre în perioada 2007 - 2013 cunoștințele tehnice necesare pentru a pregăti proiecte importante de mare calitate pentru cofinanțarea din fonduri UE; salută lansarea, în 2013, a Platformei de relaționare JASPERS pentru activitățile de consolidare a capacității și crearea, în 2014, a Centrului de competențe și relaționare pentru furnizarea de cunoștințe de specialitate pentru pregătirea proiectelor pentru perioada de programare 2014-2020; salută crearea Centrului de competențe pentru dezvoltarea capacității administrative în domeniul fondurilor ESI care ar trebui să contribuie la consolidarea capacității tuturor autorităților din statele membre implicate în gestionarea și implementarea fondurilor ESI;
52. salută faptul că Comisia acordă o atenție din ce în ce mai mare guvernancei și este de acord că buna guvernare și serviciile publice de înaltă calitate, inclusiv lipsa corupției, sunt esențiale pentru un mediu investițional stabil; solicită stabilirea unor obiective ambițioase pentru ca fondurile cheltuite în cadrul politicii de coeziune să fie mai puțin vulnerabile la folosirea frauduloasă și aplicarea strictă a măsurilor de combatere a fraudei;
53. este convins că Codul de conduită în materie de parteneriat va consolida, în formă și în conținut, participarea la nivelul regiunilor în toate etapele sale și că acesta trebuie pus în aplicare pe deplin, întrucât este esențial pentru amplificarea efectelor politicii de coeziune și pentru consolidarea impactului acesteia la nivel local; felicită statele membre și regiunile care au reușit să-și implice partenerii în pregătirea acordurilor de parteneriat și a programelor operaționale în conformitate cu Codul de conduită în materie de parteneriat; își exprimă însă preocuparea profundă în legătură cu numeroasele cazuri de slabă aplicare a principiului parteneriatului și invită Comisia să nu aprobe programe în care implicarea partenerilor a fost insuficientă; subliniază importanța diseminării exemplarelor de bune practici în organizarea parteneriatelor, astfel cum sunt descrise în Codul de conduită; solicită, în plus, Comisiei să prezinte în mod regulat Parlamentului un raport de evaluare a situației punerii în aplicare a principiului parteneriatului;

Dimensiunea teritorială

54. ia act cu preocupare de lipsa aproape completă a unor referiri la abordarea teritorială, în special la cooperarea transfrontalieră, în cel de-Al șaselea raport privind coeziunea, în

ciuda faptului că aceasta este un instrument esențial pentru consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale; subliniază că includerea tuturor aspectelor transfrontaliere și macro-regionale ar fi avut un efect potențator, de exemplu în privința infrastructurii, piețelor muncii și a mobilității din domeniu, mediului, inclusiv a unui plan de urgență, utilizării și tratării apei, gestionării deșeurilor, asistenței medicale, cercetării și dezvoltării, turismului, serviciilor publice și guvernantei, dat fiind că toate aceste domenii includ elemente transfrontaliere importante și au un mare potențial; este convins că în cursul perioadei de programare 2014-2020 se vor îmbunătăți considerabil performanțele regiunilor europene de frontieră sau transfrontaliere în ceea ce privește depășirea crizei - devenind mai inteligente, mai favorabile incluziunii și mai sustenabile;

55. subliniază că abordarea integrată și teritorială este esențială, în special în domeniul mediului și al energiei;
56. salută introducerea unor noi instrumente de coordonare a părților interesate și de integrare a politicilor UE și de focalizare a investițiilor asupra nevoilor reale de la nivel local, cum ar fi investițiile teritoriale integrate și instrumentele de dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității, care urmăresc dezvoltarea teritorială echilibrată; subliniază importanța adoptării unor instrumente de evaluare a impactului teritorial al politicilor, al căror obiectiv principal este de a evalua impactul teritorial al politicilor UE asupra autorităților locale și regionale și de a atrage o atenție mai mare asupra impactului respectiv în procesul legislativ, subliniind, totodată, provocările actuale legate de aplicarea unor abordări teritoriale integrate, având în vedere diferențele normative care există în continuare la nivelul fondurilor UE și gradul foarte variat de abilitare a comunităților regionale și locale care se înregistrează la nivelul statelor membre și al autorităților de management; solicită crearea unei strategii globale integrate a UE în domeniul investițiilor și consolidarea Agendei teritoriale a UE 2020, care a fost adoptată în timpul Președinției ungare în 2011 și a cărei evaluare este programată pentru președințiile din 2015 și care cuprinde și Agenda urbană a UE; consideră că ar trebui să se acorde o atenție deosebită consolidării rolului zonelor urbane de dimensiuni mici și medii;
57. subliniază cu preocupare lipsa referirilor la modul în care principiile și prioritățile Agendei teritoriale a UE 2020 au fost avute în vedere în cadrul aplicării programelor politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013; solicită crearea unor mecanisme de evaluare adecvate în perioada 2014-2020, astfel încât să se poată realiza o evaluare a dimensiunii teritoriale a politicii de coeziune;
58. este, totuși, de acord cu faptul că raportul pune în evidență problemele din mediul urban, având în vedere importanța orașelor în economia globalizată și impactul lor potențial în contextul sustenabilității; ia act de angajamentul regiunilor și orașelor europene de a face tranziția spre o creștere economică mai favorabilă mediului, așa cum este evidențiat de Pactul primarilor; sugerează că ar trebui găsite soluțiile potrivite pentru decalajul grav în materie de dezvoltare dintre zonele rurale și cele urbane, precum și pentru problematica regiunilor metropolitane care manifestă rezistență, dar arată și vulnerabilități;
59. regretă faptul că Al șaselea raport privind coeziunea nu se referă la dezvoltarea teritorială policentrică în calitate de element esențial al obținerii coeziunii teritoriale și a competitivității teritoriale în conformitate cu Agenda teritorială a UE 2020 și cu raportul

ESPON intitulat „Making Europe Open and Polycentric” (Transformarea Europei într-o Uniune deschisă și policentrică) (2013); subliniază rolul orașelor mici și medii și importanța consolidării legăturilor funcționale între centrele urbane și zonele lor înconjurătoare pentru a obține o dezvoltare teritorială echilibrată;

60. solicită să se respecte mai bine articolul 174 din TFUE privind coeziunea teritorială, în special în zonele rurale, acordând atenție așa cum se cuvine relației importante dintre politica de coeziune și dezvoltarea rurală, în special în ceea ce privește zonele afectate de tranziția industrială, precum și în regiunile care suferă de handicapuri naturale sau demografice grave și permanente, cum ar fi regiunile ultraperiferice, regiunile cele mai nordice, caracterizate printr-o densitate scăzută a populației, și regiunile insulare, transfrontaliere și muntoase; recomandă să se acorde atenție și altor provocări demografice care au un impact major asupra regiunilor, cum ar fi depopularea, îmbătrânirea populației și caracterul foarte dispersat al populațiilor; solicită Comisiei ca, în cadrul punerii în aplicare a politicii de coeziune, să acorde o atenție specială zonelor care sunt cele mai dezavantajate din punct de vedere geografic și demografic;
61. consideră că Al șaselea raport privind coeziunea acordă o atenție insuficientă cooperării teritoriale europene (CTE), dat fiind că aceasta a constituit unul dintre obiectivele bine dezvoltate ale politicii de coeziune încă din perioada de programare 2007-2013; amintește potențialul grupării europene de cooperare teritorială (GECT), nu doar în calitate de instrument de gestionare a guvernancei transfrontaliere, ci și în calitate de metodă de contribuire la asigurarea unei dezvoltări teritoriale bine integrate;
62. solicită atât o mai bună coordonare între politica de coeziune, Instrumentul de asistență pentru preaderare și politica de vecinătate a UE, cât și o mai bună evaluare și diseminare a rezultatelor proiectelor;

Politica de coeziune - perspectiva pe termen lung

63. amintește, în vederea tuturor celor de mai sus, necesitatea de a crea o nouă dinamică în cadrul dezbaterii din cadrul UE privind politica de coeziune; declară că 2019, anul alegerilor pentru Parlamentul European, va fi decisiv, dat fiind că Parlamentul nou-ales de atunci, ca și noua Comisie, vor trebui să gestioneze încheierea Strategiei Europa 2020 și un nou CFM, precum și să asigure viitorul politicii de coeziune după 2020 cu un buget adecvat și să pregătească o nouă legislație în domeniul politicii de coeziune; ia act de faptul că dezbaterile privind politica de coeziune trebuie să țină seama de întârzierile și constrângerile temporale grave care au caracterizat începutul actualei perioade de programare;
64. subliniază importanța crucială a capacităților administrative; solicită ca factorii de decizie de la toate nivelurile de guvernare să favorizeze folosirea asistenței tehnice specifice pentru punerea în aplicare a politicilor de coeziune în general, precum și folosirea sporită a instrumentelor financiare în combinație cu fondurile ESI;
65. consideră că măsurile din cadrul politicii de coeziune au un rol esențial în reducerea inegalităților interne în materie de competitivitate și a dezechilibrelor structurale în regiunile care au cea mai mare nevoie de ele; invită Comisia să aibă în vedere prefinanțarea pentru a facilita utilizarea la maximum a fondurilor de către statele membre în cauză în perioada 2014-2020, asigurându-se totodată întotdeauna că se respectă principiul responsabilității bugetare;

66. invită statele membre să desfășoare în mod regulat dezbateri politice la nivel înalt în cadrul parlamentelor naționale cu privire la eficacitatea, eficiența și implementarea promptă a fondurilor ESI, precum și cu privire la contribuția politicii de coeziune la atingerea obiectivelor macroeconomice.
67. solicită organizarea unor reuniuni periodice ale Consiliului cu miniștrii pentru politica de coeziune pentru a răspunde necesității de a aborda provocările constante cu care se confruntă coeziunea economică, socială și teritorială din UE și de a reacționa la aceste provocări;
  - o
  - o
  - o
68. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.